29

Luleå den 16 April 87.

Älskade Föräldrar!

Oändligt tack ej minst för det besvär Pappa haft med att föra mig brefvet tillhanda, hvilket jag dock ej hade någon nytta utaf, utan äfven för de uppmuntrande ord Pappa der skref till mig. I går skrefvo vi svenska och Pappa har naturligtvis af ~~skrifningen~~ tidningen sett hvilka ämnen som förekommo. Pappa är nog intresserad att höra hvilket ämne jag skref öfver. Det lyder "af hvilka skäl kan man anse Westfaliska freden såsom en

gräns mellan tvenne tidehvarf
i Europas historia." Jag
kan just ej anse att äm-
nena i sin helhet voro
svåra, kanske bättre tvärtom
men kunde lika med kunnat
skrifva hvilket som helst. Jag
var verkligen villrådig hvilket-
dera jag skulle taga. Det der
om Engelbrekt var nog det lättaste
men man var allt för oför-
beredd på det. Knutty som haft
så dåligt hopp hade beredt sig
på det och läst igenom ett
thema som han trott fått äfven
samma ämne och så skref han
det naturligtvis. Det är nog
troligt att han går igenom
på detsamma. Jag var bra
tänkt på att taga det sista
~~ett~~ ett thema som jag kanske

hade kunnat skrifva bra
eller ocksa andeles uppsat-
vägaarne och derför tordes
jag ej kasta mig in på
detsamma. Det der var
nu den lyckare sidan i saken.
Latin skrefvo vi i dag och
ej gruvade man sig synner-
ligen för det. Men så hafva
vi fått ett ~~lån så~~ svårt thema
och dessutom så långt att rektorn
så snart han brutit kuvertet
sade "de här var ett ~~ovanligt~~ eller
ovanligt långt thema" Såväl
lärare som rektor tyckte att
det var förfärligt kinigt och
jag tror då för min del att
just der har jag gått ogten
skrifvit fast mig. Det
förefaller mig nästan omöj
ligt att gå igenom på det

der Athemat. Sjelf har jag
ej ännu sett på min kom
pareringslapp eller uppstäckt
något fel, men jag tänker
att det förstår nog Lektor
Ahlstedt sig på. Jag lem-
nar nu allt i Guds hand
annat vet jag ej. När pap-
pa erhåller detta bref sitter
jag visst som bäst och skrif-
ver Franska om mån-
dag. Helsa nu alla der-
hemma syskonen och mam-
ma mest förstås, dernäst Tan
mor Ströhles, Sävstrand och
Ernst August och Fredrikarne.
Jag känner mig nu
så ivrig af allt-sam
mans att jag måste gå ut
och taga mig en promenad
S hadt
David.